

ofschoon hunne betrekkingen in de Indiën of in het vaderland hebbende, en van dezelve afgescheiden zijnde, een leven toonen te leiden als van vrolijke Fransje.

26 Maart.

Onze zeeloods, een bejaard, zwaar man, valt van de trap tusschendecks, zoodat hij huiswaards moet worden getransporteerd. Hij wordt dadelijk vervangen door een ander. Het schijnt, dat het Loodswezen aan de Maas in volkomen orde is; geschikte vaartuigen, bekwame mannen, in genoegzaam getal, ik meen 52 op Hellevoet, zijn daarvan het bewijs. Onderdaags zijn er bovendien twee loodschuiten naar zee gezonden, die daar, ter hulpe der schepen, moeten kruizen. De loodsen worden vrij goed bezoldigd, hebben eenige voordeelen, en, na eenige jaren dienst, pensioen, maar zij verdienen hun brood zuur, want zij moeten bijna altijd op het water zijn, en, voornaamlijk bij stormweder, bijstand bieden. Zij zijn tevens onder groote verantwoordelijkheid, daar, zoolang zij aan boord zijn, het schip aan hunne leiding alleen wordt overgelaten.

Wij namen heden een proef om met onzen buurman, de *Menado* door seinen te spreken. Dit sein bestaat uit 16 vlaggen van verschillende kleur en gedaante, wier lijnen lopen over zoo vele schijven, die in één zijn vereenigd, hetwelk aan de besaan spriet wordt opgeheschen. Die vlaggen worden op het dek bewaard in eene lange kist van 16 hokken, in ieder van welke de lijn van elken seindag (vlag?) over eene schijf loopt. Elke vlag en hok heeft zijn trommel, door middel van welk en met behulp van een seinboek, men al het mogelijke kan vragen en te weten komen. Wij hebben die seinen van de Engelschen overgenomen, zoodat wij, op zee hen ontmoetende, ons met hen zullen kunnen onderhouden. Des avonds of des nachts wordt geseind met lantaarns, hetwelk ik nog niet gezien heb.

Het weder is koud; wij hebben sneeuw en hagel; allen scharen zich rondom den kagchel.

29 Maart.

De dag was nog niet aangebroken, toen wij werden opgewekt door het lossen van 3 kanonnen boven onze hoof-